

PROČE DĀ•TĀŠ NEJDE REKLAMOVAT? - I.

ĀšterĀ½, 30 zĀĭĀ™Ā- 2008

Dobrý den, díky Ā¾e se mĀ-Ā¾u zeptat... Náš Ā•tyĀ™letý synek mĀĭ pomalu a jistĀĭ dohání k šílenství. Jsem z unavená. Má období, kdy je perfektní a pak zase následují období totálnĀĭ nesnesitelná. Nevnímá mĀĭ, opakuju mu všechno nĀĭkolikrát, osciluje stále v prostoru, nedokáĀ¾e se zastavit v nevhodné Ā•innosti na samotné napomenutí, musím ho zdrĀ¾et fyzicky...

Má absolutnĀĭ neskuteĀ•né nápady: roztrhnout mi nacpanou igelitku (nákupem) na schodech, šplhat v obchodech po zboĀ¾í (aĀ¾ ke stropu, nebo jak výše hromady dovolí), na kolemjdoucí vyhazuje náruĀ•e spadného listu v Ā•ekárnách - u lékaĀ™e, na poštĀĭ, kdekoli - nevydrĀ¾í chvíli sedĀĭt, poĀ™ád po nĀĭĀ•em šmejdí, musí mít ruce, nĀĭco s nĀĭĀ•ím dĀĭlat... na všechno moĀ¾né se stále ptá, chce odpovĀĭdi.... KdyĀ¾ je podle mých mĀĭĀ™ zn. Ā¾e se niĀ•eho nedotýká a neobíhá stĀĭny kolem dokola, pouze pozoruje a ptá se a mluví a mluví, slyším od druhých, jak je to neposedné a temperamentní dĀĭ. A pravdĀĭpodobnĀĭ po našem odchodu si Ā™eknou, jaká jsem nemoĀ¾ná matka. Jen tak co si vzpomenu: dĀĭlal díry do pytlíkĀ™ mouky, cukru.... olizuje výlohu obchodu s uzeninami, okusuje Ā™edkviĀ•ky na pultĀĭ, rozhazuje letáky v lékárnĀĭ... ani si to všechno nepamatuju. Je to strašné, furt musím být ve stĀ™ehu. Víte, pĀ™ipadám si jak štvanec, mám ještĀĭ holĀ•iĀ•ku 1,5 roku, a mám teĀ• výĀ•i uĀ¾ skoro na ni nemám Ā•as. Kluk je taky citovĀĭ nevyrovnaný, chvílku vymýšlí roštárny - pak zas plĀ•e... Víte, on není nešikovní, uĀ¾ pĀ™ed druhým rokem znal všechny !! barvy vĀ•etnĀĭ odstínĀ™, ale zase stále ještĀĭ se neumí !! sám najíst. Má rád kníĀ¾ky, sám si prohlíĀ¾í a docela se pĀ™i tom soustĀ™edí, pĀ™i malování se (ale ten dĀĭsný nepoĀ™ádek potom si neumí nikdo pĀ™edstavit). ŠpatnĀĭ usíná (dlouho, snadno se vyruši). Zhoršilo se to po té co pĀ™estal odpoledne spát. Je nepozorný, zakopává, padá, vráĀ¾í do vĀĭcí. Jako malý (chodí od 12 mĀĭsícĀ™) byl furt samá boule a modĀ™ina, lítal jak torpédo, nĀĭkdy mám pocit, Ā¾e snad ani nevnímá bolest. PĀ™enáši mi doma vĀĭcí z místa na místo, stĀĭhuje nábytek, prostĀĭ on i všechno kolem nĀĭj musí být furt v pohybu. UĀ¾ nemĀĭĀ¾u... Tak nevím, jestli je hyperaktivní nebo špatnĀĭ vychovávaný. Ptala jsem se naš pediatriĀ•ky v jeho dvou a pĀ™ letech. ale nechtĀĭla ho posílat na Ā¾ádná vyšetĀ™ení, Ā¾e je prý brzy. Nyní Ā™ekla, není pochyb, ale na nĀĭjaké to vyšetĀ™ení Ā¾e se dostane aĀ¾ za pĀ™ roku. Máám pocit, Ā¾e jen ztrácíme Ā•as a Ā¾á lepši zaĀ•ít vĀĭc co nejdĀ™íve nĀĭjak Ā™ešit, aby nebylo pozdĀĭ. Situace se nelepši, naopak - a nebo stagnuje.

Nevím co mám dĀĭlat, na koho se obrátit? Kam jít? Díky vám všem za jakkoukoli odpovĀĭ, za jakoukoli pouĀ¾itelnou radu.

Hanka